

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของเกษตรกรบนพื้นที่สูงในการใช้กิจกรรมที่สามารถใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติดในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับสื่อต่าง ๆ ของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของเกษตรกรบนพื้นที่สูงต่อกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูล ความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเสพติด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับสื่อต่าง ๆ ของเกษตรกร

1.1 เพศ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า เกษตรตัวอย่างที่สำรวจส่วนใหญ่ร้อยละ 66.8 เป็นเพศชาย และเกษตรกรร้อยละ 33.2 เป็นเพศหญิง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เพศของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	167	66.8
หญิง	83	33.2
รวม	250	100.0

1.2 อายุ

จากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรที่สำรวจส่วนใหญ่ร้อยละ 62.0 มีอายุอยู่ในช่วง 10-24 ปี รองลงมาคือร้อยละ 29.2 จะเป็นเกษตรกรที่อยู่ในช่วงอายุ 25-40 ปี และอีกร้อยละ 8.8 เป็นเกษตรกรที่มีอายุอยู่ในช่วง 41-57 ปี จากข้อมูลจะพบได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีอายุน้อยในการส่งเสริมการเกษตรควรจะต้องใช้สื่อที่เหมาะสมในการนำเสนอแก่เกษตรกร (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

อายุของเกษตรกร(ปี)	จำนวน	ร้อยละ
10 – 24 ปี	155	62.0
25 – 40 ปี	73	29.2
41 – 57 ปี	22	8.8
รวม	250	100.0

อายุเฉลี่ย	24.23 ปี	อายุต่ำสุด	10 ปี
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.65	อายุสูงสุด	55 ปี

1.3 สถานภาพการสมรส

จากผลการวิเคราะห์พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 53.6 มีการสมรสแล้ว และเกษตรกรร้อยละ 46.4 ยังไม่ได้สมรส เมื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกันจะเห็นได้ว่าสถานภาพสมรสและไม่ได้สมรสนั้นใกล้เคียงมากเป็นเพราะเกษตรกรร้อยละ 59.2 ยังมีอายุไม่ถึง 25 ปี และเกษตรกรที่เป็นเยาวชนยังอยู่ในช่วงการศึกษาอยู่ จึงเป็นสาเหตุที่สถานภาพยังไม่สมรสมีร้อยละ 46.4 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สถานภาพการสมรสของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	116	46.4
สมรสแล้ว	134	53.6
รวม	250	100.0

1.4 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรที่สำรวจ 13.2% ไม่ได้รับการศึกษาและเกษตรกรส่วนใหญ่ ซึ่งมีเกินร้อยละ 80 ได้รับการศึกษา เกษตรกรร้อยละ 48.4 จะได้รับการศึกษาในช่วงชั้นประถมศึกษา และเกษตรกรร้อยละ 38.4 จะได้รับการศึกษาในช่วงมัธยมศึกษาขึ้นไป จะเห็นได้ว่าปัจจุบันเกษตรกรได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น ซึ่งในการยอมรับนวัตกรรมใหม่ ๆ จะมีส่วนเป็นไปได้มากขึ้นซึ่งนับว่าเป็นผลดีต่อการส่งเสริมการเกษตร (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	33	13.2
ชั้นประถมศึกษา	121	48.4
ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป	96	38.4
รวม	250	100.0

1.5 ระดับฐานะทางสังคม

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.0 มีระดับฐานะทางสังคมในระดับกลาง ส่วนเกษตรกรที่มีระดับฐานะทางสังคมระดับยากจน และระดับดีขึ้นมาจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ระดับฐานะทางสังคมในระดับดีขึ้นมาจะมีร้อยละ 23.2 กับฐานะทางสังคมในระดับยากจน คือ ร้อยละ 22.8 ซึ่งสรุปได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีฐานะทางสังคมในระดับปานกลาง (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ระดับฐานะทางสังคมของเกษตรกรบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่

ระดับฐานะทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ฐานะระดับยากจน	58	23.2
ฐานะระดับปานกลาง	135	54.0
ฐานะระดับดีขึ้นมา	57	22.8
รวม	250	100.0

1.6 การรับสื่อด้านต่างๆ ของเกษตรกรบนที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรที่ได้รับสื่อและไม่ได้รับสื่อมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเกษตรกรร้อยละ 44.8 ได้รับสื่อในช่วง 1 – 10 ครั้งต่อเดือน และร้อยละ 8.0 รับสื่อในช่วง 11 – 20 ครั้งต่อเดือนและอีกร้อยละ 0.8 เท่านั้นที่รับสื่อมากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน ส่วนเกษตรกรอีกร้อยละ 46.4 ไม่ได้รับสื่อเลย ในการรับสื่อของเกษตรกรนี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ สื่อที่เกษตรกรรับมากที่สุดคือ สื่อด้านโทรทัศน์ รองลงมาคือ วิทยุ และหนังสือพิมพ์เป็นลำดับ ส่วนเกษตรกรจำนวนมากถึงร้อยละ 46.4 นั้นไม่ได้รับสื่อเลยจะเป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ใหญ่ที่ในช่วงกลางวันต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพและครอบครัว ในช่วงเย็นก็จะกลับมาพักผ่อน เพื่อเตรียมในการทำงานในวันต่อไปจึงทำให้ไม่ได้รับสื่ออีกสาเหตุหนึ่งคือ เกษตรกรมีฐานะยากจนซึ่งไม่มีอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น โทรทัศน์ หรือวิทยุ ซึ่งการที่เกษตรกรจำนวนมากนั้นไม่รับสื่อเลยอาจจะเป็นผลเสียต่อการรณรงค์ในเรื่องยาเสพติด เพราะการรณรงค์หรือการเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติดอาจไม่ได้ผลดีนัก (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 การรับสื่อด้านต่างๆ ของเกษตรกรบนที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

การรับสื่อต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ
0 – ครั้งต่อเดือน	116	46.4
1 – 10 ครั้งต่อเดือน	112	44.8
11 – 20 ครั้งต่อเดือน	20	8.0
มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน	2	0.8
รวม	250	100.0

ค่าเฉลี่ย	5.15	การรับสื่อต่ำสุด	0 ครั้ง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.58	การรับสื่อสูงสุด	25 ครั้ง

1.7 ตำแหน่งในชุมชนของเกษตรกรบนที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 79.2 ไม่มีตำแหน่งในชุมชน ส่วนร้อยละ 20.8 มีตำแหน่งในชุมชน ซึ่งตำแหน่งในชุมชนนี้จะมีทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่ ซึ่งตำแหน่งส่วนใหญ่จะเป็นกรรมการหมู่บ้าน อปปร. กรรมการเยาวชน คนที่มีตำแหน่งพวกนี้จะถูกเลือกจากชุมชนเพื่อเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ตำแหน่งในชุมชนของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

ตำแหน่งในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
มีตำแหน่งในชุมชน	52	20.8
ไม่มีตำแหน่งในชุมชน	198	79.2
รวม	250	100.0

1.8 ประสบการณ์เรื่องยาเสพติด

จากการวิเคราะห์พบว่า เกษตรกรที่สำรวจส่วนใหญ่ร้อยละ 94.8 ไม่เคยใช้ยาเสพติด ส่วนร้อยละ 5.2 เคยมีประสบการณ์เรื่องยาเสพติดซึ่ง ได้แก่ เฮโรอีน ฝิ่น และยาบ้า ซึ่งปัจจุบันได้รับการบำบัดยาเสพติดหมดแล้ว ในการสำรวจครั้งนี้จำนวนผู้ที่ติดยาเสพติดจริง ๆ มีจำนวนมากกว่านี้ในส่วนของเกษตรกรร้อยละ 5.2 ที่ให้สัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นแค่ตัวแทนในการให้ข้อมูล จำนวนผู้ที่ติดยาเสพติดจริง ๆ ในหมู่บ้านยังมีอีกจำนวนหนึ่งซึ่งไม่สามารถระบุได้แน่ชัด (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ประสบการณ์เรื่องยาเสพติดของเกษตรกรบนพื้นที่สูงที่สำรวจในจังหวัดเชียงใหม่

ประสบการณ์เรื่องยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
มีประสบการณ์	13	5.2
ไม่มีประสบการณ์	237	94.8
รวม	250	100.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของเกษตรกรบนที่สูงต่อกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติด

ในการสำรวจครั้งนี้ได้มีการให้กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแยกออกเป็น 10 ชนิด ที่มีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาเสพติดซึ่งกิจกรรมทั้ง 10 ชนิดได้ถูกรวบรวมเป็นหมวด ๆ ได้ 3 หมวด ได้แก่

- 2.1 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันหนากการเป็นหลัก
- 2.2 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง
- 2.3 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

2.1 หมวดผู้เลือกใช้กิจกรรมสันหนากการเป็นหลัก

2.1.1 กิจกรรมด้านกีฬา (ตารางที่ 9)

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.6 และ 46.8 มีความชอบกิจกรรมด้านนี้ในระดับปานกลางและระดับมาก ที่เหลือคือร้อยละ 9.6 มีความชอบต่อกิจกรรมชนิดนี้ในระดับน้อย กิจกรรมด้านกีฬาจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับกีฬานิตต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล ตะกร้อ และ วอลเลย์บอล เป็นต้น ซึ่งกีฬาแต่ละชนิดจะเป็นที่นิยมในหมู่เกษตรกรและการละเล่นกีฬาแต่ละชนิดจะมีอยู่ในพื้นที่อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เป็นทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเสพติด

2.1.2 กิจกรรมด้านดนตรี (ตารางที่ 9)

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 61.6 มีความคิดเห็นชอบกิจกรรมด้านดนตรีในระดับกลาง และร้อยละ 22.4 ค่อนข้างไปทางน้อย ส่วนร้อยละ 16.0 จะมีความชอบในกิจกรรมนี้ในระดับมาก ในกิจกรรมด้านดนตรีจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับดนตรีชนิดต่าง ๆ ทั้งดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรีสากล รวมทั้งกิจกรรมนี้ยังรวมการละเล่นต่าง ๆ ประเพณีพื้นบ้านที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ

ในหมวดผู้เลือกใช้กิจกรรมสันหนากการเป็นหลัก พบว่ากิจกรรมด้านกีฬา (2.372) เกษตรกรมีความชอบมากกว่ากิจกรรมด้านดนตรี (1.936) (ตารางที่ 9)

2.2 หมวดกลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง

2.2.1 กิจกรรมการจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตารางที่ 10)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่เกษตรกรร้อยละ 34.8 และ 43.2 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ในระดับปานกลาง ถึงระดับมากส่วนร้อยละ 22.0 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ในระดับน้อย ในกิจกรรมด้านนี้เกษตรกรยังคงมีความเชื่อใจในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุม

เรื่องยาเสพติดซึ่งกิจกรรมด้านนี้จะเป็นกิจกรรมที่ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปปส. และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการกวาดล้างและดูแลพื้นที่ให้ปลอดจากปัญหาเสพติด ซึ่งผู้ที่กระทำผิดในหมู่บ้านจะถูกลงโทษโดยเจ้าหน้าที่บ้านเมืองโดยไม่มีข้อยกเว้น

2.2.2 กิจกรรมการจับกุมโดยกรรมการหมู่บ้าน (ตารางที่ 10)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่เกษตรกรร้อยละ 52.0 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนี้ในระดับกลางส่วนเกษตรกรร้อยละ 28.0 และ 20.0 มีความชอบต่อกิจกรรมนี้ในระดับมาก และน้อยจะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เห็นความสำคัญต่อกิจกรรมนี้ในระดับกลางซึ่งหมายความว่ากรรมการหมู่บ้านจะมีส่วนในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้ไม่มาก และก็ไม่น้อยเกินไปยังสามารถร่วมมือกับเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้ ในกิจกรรมนี้จะเป็นกิจกรรมที่มีผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน กรรมการเยาวชนและอาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในการร่วมมือแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกับภาครัฐ

2.2.3 กิจกรรมการบำบัดยาเสพติดในหมู่บ้าน (ตารางที่ 10)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ใกล้เคียงกัน คือ เกษตรกรร้อยละ 38.4 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ในระดับกลาง ส่วนเกษตรกรร้อยละ 30.4 และ 31.2 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ในระดับน้อยและมาก ในส่วนของกิจกรรมการบำบัดยาเสพติดในหมู่บ้านจะเป็นการร่วมมือกับทางราชการ โดยเฉพาะทางสาธารณสุข เพื่อให้ชุมชนปลอดจากยาเสพติด

2.2.4 กิจกรรมการบำบัดยาเสพติดนอกหมู่บ้าน (ตารางที่ 10)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ใกล้เคียงกันคือระดับน้อยถึงระดับมาก คือ ร้อยละ 40.0 และร้อยละ 39.6 ส่วนที่เหลือคือร้อยละ 20.4 มีความคิดเห็นในระดับมากเห็นได้ว่าการบำบัดยาเสพติดนอกหมู่บ้านนั้นอาจจะไม่ได้ผลเมื่อเทียบกับกิจกรรมการเลิกยาเสพติดในหมู่บ้าน

2.2.5 กิจกรรมการเพิ่มกฎระเบียบในการลงโทษ (ตารางที่ 10)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 38.0 และร้อยละ 41.2 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ในระดับปานกลางจนถึงระดับมาก ส่วนเกษตรกรอีกร้อยละ 20.8 มีความคิดเห็นในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความชอบเกี่ยวกับกิจกรรมชนิดนี้ว่าจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนได้ผลในระดับดีถึงดีมาก ซึ่งกิจกรรมชนิดนี้ได้แก่ การเพิ่มกฎระเบียบในหมู่บ้าน เช่น เมื่อมีการกระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดอาจจะมี การขับไล่บุคคลผู้นั้นออกจากหมู่บ้าน หรือจับตัวส่งให้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ในการขับไล่คนออกจากหมู่บ้านโทษขั้นนี้ถือว่ารุนแรงมากสำหรับคนในพื้นที่สูง

หมวดกลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง พบว่ากิจกรรมการจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2.212) เกษตรกรมีความชอบมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมการเพิ่มกฎระเบียบในการลงโทษ (2.204) เกษตรกรมีความชอบเป็นอันดับที่ 2 กิจกรรมการจับกุมโดยกรรมการหมู่บ้าน (2.080) เกษตรกรมีความชอบเป็นอันดับที่ 3 กิจกรรมการบำบัดยาเสพติดในหมู่บ้าน (1.904) เกษตรกรมีความชอบเป็นอันดับที่ 4 และกิจกรรมการบำบัดยาเสพติดนอกหมู่บ้าน (1.804) เกษตรกรมีความชอบเป็นอันดับสุดท้ายคืออันดับที่ 5 (ตารางที่ 10)

2.3. กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

2.3.1 กิจกรรมกลุ่มผู้ที่เลิกยาเสพติดมาแนะนำและตักเตือน (ตารางที่ 11)

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 38.4 จะมีความคิดเห็นในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 33.6 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และร้อยละ 28.0 มีความคิดเห็นในระดับมาก เห็นได้ว่าในกิจกรรมชนิดนี้เกษตรกรเห็นว่าจะสามารถแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้ในระดับน้อยถึงปานกลางไม่น่าจะได้ผลดีนัก เพราะเกษตรกรมากกว่าร้อยละ 70 มีความคิดเห็นไปในแง่ดังกล่าว ในกิจกรรมนี้จะเกี่ยวกับการให้ผู้ที่บำบัดยาเสพติดได้ผลดีแล้วมานำ อบรม และตักเตือนกลุ่มเกษตรกรที่อยู่ในชุมชนทั้งผู้ที่ติดยาเสพติดและไม่ติดยาเสพติดถึงอันตรายของการเสพยาเสพติดและยังแนะนำวิธีการบำบัดยาเสพติด

2.3.2 กิจกรรมการประกาศเสียงตามสายเรื่องยาเสพติด (ตารางที่ 11)

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.0 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนเกษตรกรร้อยละ 29.2 และ 18.8 มีความคิดเห็นในระดับน้อยและมาก จากการสำรวจกิจกรรมชนิดนี้ยังไม่ครบทุกหมู่บ้านนั้นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่เกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง กิจกรรมชนิดนี้จะเป็นการประกาศเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ข่าว การบรรยาย เรื่องโทษของยาเสพติด เป็นต้น โดยจะประกาศที่หอกระจายข่าวหรือประกาศเสียงตามสายไปในชุมชน รวมทั้งยังเป็นสื่อกลางในการประกาศเรื่องต่าง ๆ ด้วย

2.3.3 กิจกรรมการอบรมเรื่องยาเสพติด (ตารางที่ 11)

จากผลการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.8 และ 41.2 มีความคิดเห็นในระดับปานกลางจนถึงมาก ส่วนร้อยละ 18.0 มีความคิดเห็นในระดับน้อย เห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ไปในทิศทางที่จะสามารถแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้ผล ในกิจกรรมนี้จะเป็นการใช้สื่อต่าง ๆ ในการอบรมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้แก่ชุมชน ซึ่งอาจเป็นการร่วมมือกับทางราชการ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หน่วยงานปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับผู้นำในชุมชน และกรรมการหมู่บ้าน

หมวดกลุ่มผู้ที่เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดพบว่ากิจกรรมการอบรมเรื่องยาเสพติด (2.232) เกษตรกรมีความชอบต่อกิจกรรมนี้มากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมกลุ่มผู้เลิกเสพยาเสพติดมาแนะนำและตักเตือน (1.896) กับ กิจกรรมการประกาศเสียงตามสายเรื่องยาเสพติด (1.896) พบว่าทั้ง 2 กิจกรรมเกษตรกรมีความชอบเท่ากัน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 9 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันตนาการเป็นหลัก

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
กีฬา	24 (9.6)	109 (43.6)	117 (46.8)	2.372
ดนตรี	56 (22.4)	154 (61.6)	40 (16.0)	1.936

ตารางที่ 10 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
จับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ	55 (22.0)	87 (34.8)	108 (43.2)	2.212
จับกุมโดยกรรมการหมู่บ้าน	50 (20.0)	130 (52.0)	70 (28.0)	2.080
การบำบัดยาเสพติดในหมู่บ้าน	76 (30.4)	96 (38.4)	78 (31.2)	1.904
การบำบัดยาเสพติดนอกหมู่บ้าน	100 (40.0)	99 (39.6)	51 (20.4)	1.804
การเพิ่มกฎระเบียบในการลงโทษ	52 (22.8)	95 (38.0)	103 (41.2)	2.204

ตารางที่ 11 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
กลุ่มผู้เลิกเสพยาเสพติดมา แนะนำ	96 (38.4)	84 (33.6)	70 (28.0)	1.896
การประกาศเสียงตามสาย เรื่องยาเสพติด	73 (29.2)	130 (52.0)	47 (18.8)	1.896
การอบรมเรื่องยาเสพติด	45 (18.0)	102 (40.8)	103 (41.2)	2.232

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูล ความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติด

การหาความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวแปรดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านอายุ และการรับสื่อต่าง ๆ กับความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยสถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient
2. หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านระดับฐานะทางสังคมและระดับการศึกษากับความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยสถิติ Spearman's Rank Correlation Coefficient
3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดระหว่างเพศชายกับเพศหญิงด้วยสถิติ t - test
4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดระหว่างสถานภาพโสดกับสมรสแล้วด้วยสถิติ t - test
5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดระหว่างการมีและไม่มีตำแหน่งทางสังคมด้วยสถิติ t - test

ตารางที่ 12 แสดงการหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการรับสื่อต่างๆ ต่อกิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไข
ปัญหาเสพติดด้วยสถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

ความสัมพันธ์	ระดับอายุ	การรับสื่อต่างๆ	กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3
ระดับอายุ	1				
การรับสื่อต่างๆ	.111	1			
กิจกรรมที่ 1	-.029	.028	1		
กิจกรรมที่ 2	-.039	-.003	.157*	1	
กิจกรรมที่ 3	-.034	-.035	.093	.258**	1

* ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ .01

กิจกรรมที่ 1 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันทนาการเป็นหลัก

กิจกรรมที่ 2 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง

กิจกรรมที่ 3 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

ในการอธิบายผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยขออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับอายุ และการรับสื่อประเภทต่าง ๆ ต่อกิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ระดับนัยสถิติที่ .05 และ .01 ตารางที่ 12 สรุปได้ว่า

ความสัมพันธ์ของตัวแปรระดับอายุต่อการรับสื่อต่าง ๆ กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง ระดับอายุที่แตกต่างกันไม่ผลทำให้การรับสื่อต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าระดับอายุ มีความสัมพันธ์กับการรับสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ส่วนความสัมพันธ์ของตัวแปรการรับสื่อต่าง ๆ ต่อกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง การรับสื่อประเภทต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้กิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่ากรรับสื่อประเภทต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

กิจกรรมที่ 2 มีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ 0.157 กับกิจกรรมที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจึงได้ผลดีเมื่อได้ร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มกิจกรรมด้านสันตนาการ คงเป็นเพราะเกษตรกรที่เลือกกิจกรรมกฎระเบียบเห็นผลจริงจึงมีกฎระเบียบต่างๆ มาก มีข้อบังคับที่เข้มงวด เกษตรกรจึงอาจต้องการใช้กิจกรรมที่มีลักษณะผ่อนคลายลงบ้าง เช่น กิจกรรมสันตนาการ เกษตรกรจึงมีความคิดเห็นว่าถ้านำกิจกรรมทั้ง 2 มาร่วมงานเข้าด้วยกัน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนของเกษตรกรน่าจะได้ผลดี

กิจกรรมที่ 3 มีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ 0.258 กับกิจกรรมที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดแล้วได้ผลดีและเมื่อมีการใช้ร่วมกันกับกิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจึงผลน่าจะดีขึ้น คงเป็นเพราะว่ากลุ่มผู้เลือกใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์มีความคิดเห็นว่าการรณรงค์นั้นในการใช้สื่ออย่างเดียวยังไม่เพียงพอและการใช้สื่อบางอย่างจำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจึงเข้ามาร่วมด้วย เช่น การอบรมเรื่องยาเสพติด ถ้าพึ่งเกษตรกรจะจัดการอบรมเองผลงานคงออกมาไม่ดีนัก แต่ถ้ามีการร่วมมือกับทางการ โดยอาจมีการเชิญวิทยากรอื่นได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร่วมงานกับผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการหมู่บ้านในการจัดการอบรมน่าจะได้ผลดีต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตารางที่ 13 แสดงการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับฐานะทางสังคมและระดับการศึกษา ต่อกิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยสถิติ Spearman's Rank Correlation Coefficient

ความสัมพันธ์	ระดับฐานะทางสังคม	ระดับการศึกษา	กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3
ระดับฐานะทางสังคม	1				
ระดับการศึกษา	-.089	1			
กิจกรรมที่ 1	.199	.057	1		
กิจกรรมที่ 2	.135*	-.005	.160*	1	
กิจกรรมที่ 3	-.088	-.031	.070	.257**	1

* ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ .01

กิจกรรมที่ 1 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันทนาการเป็นหลัก

กิจกรรมที่ 2 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง

กิจกรรมที่ 3 กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

ในการอธิบายผลวิเคราะห์ ผู้วิจัยขออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับฐานะทางสังคมและระดับการศึกษาต่อกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01

ตารางที่ 13 สรุปได้ว่า

ตัวแปรระดับฐานะทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ คือ

ระดับฐานะทางสังคมมีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ 0.135 กับกิจกรรมที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่าเกษตรกรที่มีระดับฐานะทางสังคมที่ดีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจังกว่าจะแก้ไขปัญหาเสพติดได้สูง อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับฐานะทางสังคมในระดับดีจะมีความชอบต่อกิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจังกมาก ยิ่งระดับฐานะดีมากยิ่งขึ้นเท่าใด ความชอบต่อกิจกรรมด้านนี้ก็มีมากขึ้นเท่านั้นเมื่อเทียบกับกลุ่มที่มีระดับฐานะทางสังคมที่ต่ำกว่าลงไป ส่วนหนึ่งอาจเพราะเกษตรกรมีความคิดเห็นว่า ตำรวจและกรรมการหมู่บ้านน่าจะมีการกระตือรือร้นในการทำหน้าที่และการใช้กฎระเบียบที่เด็ดขาดจะสามารถทำให้สมาชิกในชุมชนไม่กล้ากระทำความผิด

ส่วนความสัมพันธ์ของตัวแปร ระดับฐานะทางสังคม กับระดับการศึกษาและกลุ่มของกิจกรรมความคิดเห็นเรื่องยาเสพติดได้แก่ กิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 3 พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง ระดับฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ตัวแปรระดับการศึกษาและกิจกรรม 1 , 3 ที่กล่าวไว้ข้างต้นไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

การหาความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติคของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยจำแนกตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันทนาการเป็นหลัก กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบจริงจังเป็นหลัก และกลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติค

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบหาความแตกต่างของกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติคของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเพศชายและเพศหญิงด้วยสถิติ t-test จำแนกตามประเด็น

ก. กิจกรรมที่ 1 : กิจกรรมสันทนาการ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
ชาย	167	2.368	0.583		
หญิง	83	2.434	0.517	-0.867	0.196

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. กิจกรรมที่ 2 : กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
ชาย	167	2.024	0.452		
หญิง	83	2.024	0.413	-0.002	0.511

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. กิจกรรมที่ 3 : กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติค

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
ชาย	167	2.020	0.520		
หญิง	83	2.048	0.731	-0.376	0.001**

** มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 14 สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งจำแนกตามประเด็น ได้แก่ กิจกรรมสันตนาการ กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจังและกิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด ระหว่างเกษตรกรเพศชายและเพศหญิง พบว่าความคิดเห็นของเกษตรกรเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น $\alpha = 0.01$ ในประเด็นกิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดจึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

จากความแตกต่างของความคิดเห็นในการใช้กิจกรรมการรณรงค์เรื่องยาเสพติด ระหว่างเกษตรกรเพศชายและเพศหญิง พบว่าเกษตรกรเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าการรณรงค์เรื่องยาเสพติดโดยการใช้สื่อต่างๆในการรณรงค์นั้นมีส่วนทำให้เกษตรกรเพศหญิงได้มีส่วนร่วมในการรณรงค์และมีความสะดวกในการใช้สื่อต่างๆมากกว่าเกษตรกรเพศชาย โดยในแต่ละครัวเรือนส่วนใหญ่จะมอบหมายให้เกษตรกรเพศหญิงเป็นตัวแทนในการร่วมกิจกรรมมากกว่าเกษตรกรเพศชาย ในการจัดกิจกรรมการรณรงค์ในแต่ละครั้ง เกษตรกรเพศหญิงน่าจะมีความละเอียดอ่อนและคล่องในการทำกิจกรรมมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เกษตรกรเพศหญิงมีความคิดเห็นในการเลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดดีกว่าเกษตรกรเพศชาย

การหาความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเกษตรกรโสดและสมรสแล้ว จำแนกตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันตนาการเป็นหลัก กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจั่ง และกลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

ตารางที่ 15 แสดงการทดสอบหาความแตกต่างของกิจกรรมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเกษตรกรโสดและสมรส แล้วด้วยสถิติ t-test จำแนกตามประเด็น

ก. กิจกรรมที่ 1 : กิจกรรมสันตนาการ					
สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
โสด	134	2.361	0.583		
สมรสแล้ว	116	2.434	0.621	- 0.848	0.001**

** มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ .01

ข. กิจกรรมที่ 2 : กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจั่ง

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
โสด	134	2.022	0.450		
สมรสแล้ว	116	2.026	0.427	- 0.062	0.723

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. กิจกรรมที่ 3 : กิจกรรมที่ใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t-test	P
โสด	134	2.082	0.589		
สมรสแล้ว	116	1.966	0.603	1.543	0.800

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 15 สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของ ความคิดเห็นของ เกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาสาเหตุซึ่งจำแนกตามประเด็น ได้แก่ กิจกรรมสันตนา การ กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจังและกิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดระหว่างเกษตรกรที่โสดและสมรสแล้ว พบว่าความคิดเห็นของเกษตรกรที่โสดและสมรสแล้วมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น $\alpha = 0.01$ ในประเด็นกิจกรรมสันตนา การ จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมด้านสันตนา การในการแก้ไขปัญหาสาเหตุ

จากความแตกต่างของความคิดเห็นในการใช้กิจกรรมด้านสันตนา การ ระหว่างเกษตรกร โสดและสมรสแล้ว พบว่าเกษตรกรที่สมรสแล้วมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้ว่าจะแก้ไขปัญหาสาเหตุมากกว่าเกษตรกรที่โสด คงเป็นเพราะในเรื่องกิจกรรมด้านสันตนา การมีส่วนทำให้เกษตรกรที่สมรสแล้วมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่าเกษตรกรที่โสด เพราะส่วนใหญ่เกษตรกรที่โสดจำนวนมากเป็นเกษตรกรที่เป็นเยาวชนซึ่งยังมีภาระด้านการศึกษาอยู่ ส่วนหนึ่งจะศึกษาอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงในชุมชน แต่อีกส่วนจะต้องเดินทางไปศึกษานอกหมู่บ้าน อาจทำให้ไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมเท่ากับเกษตรกรที่สมรสแล้ว มีผลทำให้เกษตรกรที่สมรสแล้วมีความคิดเห็นในการเลือกใช้กิจกรรมสันตนา การดีกว่าเกษตรกรที่โสด

การหาความแตกต่างของความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเกษตรกรที่มีและไม่มีตำแหน่งทางสังคม จำแนกตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมสันตนาการเป็นหลัก กลุ่มผู้เลือกใช้กิจกรรมที่มีกฎระเบียบจริงจัง และกลุ่มผู้ที่เลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบหาความแตกต่างของกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเกษตรกรบนที่สูงระหว่างเกษตรกรที่มีและไม่มีตำแหน่งทางสังคมด้วยสถิติ $t - test$ จำแนกตามประเด็น

ก. กิจกรรมที่ 1 : กิจกรรมสันตนาการ					
ตำแหน่งทางสังคม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า $t - test$	P
มี	52	2.231	0.645		
ไม่มี	198	2.432	0.532	- 2.315	0.447
NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ					
ข. กิจกรรมที่ 2 : กิจกรรมที่มีกฎระเบียบเห็นผลจริงจัง					
ตำแหน่งทางสังคม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า $t - test$	P
มี	52	2.000	0.523		
ไม่มี	198	2.030	0.414	- 0.443	0.221
NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ					
ค. กิจกรรมที่ 3 : กิจกรรมที่ใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด					
ตำแหน่งทางสังคม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า $t - test$	P
มี	52	1.923	0.709		
ไม่มี	198	2.056	0.562	- 1.427	0.010**
** มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ .01					

จากตารางที่ 16 สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบหาความแตกต่าง ความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งจำแนกตามประเด็น ได้แก่ กิจกรรมสันตนาการ กิจกรรมที่มีกฎระเบียบที่เห็นผลจริงจังและกิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด ระหว่างเกษตรกรที่มีและไม่มีตำแหน่งทางสังคม พบว่าความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีและไม่มีตำแหน่งทางสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น $\alpha = 0.01$ ในประเด็น กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ตำแหน่งทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรในการใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

จากความแตกต่างของความคิดเห็นในการใช้กิจกรรมการรณรงค์เรื่องยาเสพติดระหว่างเกษตรกรที่มีและไม่มีตำแหน่งทางสังคม พบว่าเกษตรกรที่ไม่มีตำแหน่งทางสังคมมีความคิดเห็นด้านนี้มากกว่าเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางสังคม คงเป็นเพราะว่าเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางสังคมคงมีประสบการณ์ทางด้านการรณรงค์โดยการใช้สื่อและอาจเคยทำการรณรงค์มาบ้างแล้วผลที่ได้อาจไม่ดีตามที่คาดหวังเลยมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนี้น้อยกว่าเกษตรกรที่ไม่มีตำแหน่งทางสังคมซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่น่าจะไม่มีประสบการณ์ในการใช้สื่อต่างๆแต่จะมองว่ากิจกรรมในการใช้สื่อต่างๆจะเป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่งในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด มีผลทำให้เกษตรกรที่ไม่มีตำแหน่งทางสังคมมีความคิดเห็นในการเลือกใช้กิจกรรมการใช้สื่อต่างๆในการรณรงค์เรื่องยาเสพติดดีกว่าเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางสังคม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเสพติด

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกษตรกรเกี่ยวกับปัญหาและความคิดเห็นต่างๆซึ่งเป็นข้อมูลเสริมในการวิจัย ซึ่งทำการสำรวจข้อมูลหลัก 2 หัวข้อ ได้แก่

4.1 การระบาดของยาเสพติดบนที่สูง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแนวโน้มการระบาดของยาเสพติดในอดีตตามความคิดเห็นของเกษตรกรเห็นว่าการระบาดค่อนข้างรุนแรง คือการระบาดของยาเสพติดในอดีต ร้อยละ 36.4 และร้อยละ 38.8 มีความรุนแรงในระดับปานกลางถึงระดับมากในช่วงปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.0 มีความคิดเห็นว่าการระบาดของยาเสพติดอยู่ในช่วงปานกลาง แต่เมื่อมองไปในอนาคตข้างหน้า แนวโน้มในการระบาดของยาเสพติดน่าจะลดลงคือ ร้อยละ 38.4 และ 43.2 มีความคิดเห็นในระดับน้อยจนถึงปานกลาง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าในอดีตมีการระบาดของยาเสพติดมากที่สุด (2.020) เมื่อเทียบกับปัจจุบันและอนาคต (1.988),(1.800) จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นผู้ใหญ่พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้นทุกวันก็จริงแต่การปราบปรามของเจ้าหน้าที่ที่ค่อนข้างเข้มงวดต่อเรื่องยาเสพติดประกอบกับความร่วมมือที่เข้มแข็งในชุมชนน่าจะส่งผลให้อาณาเขตของการระบาดของยาเสพติดน่าจะลดลง จากการสัมภาษณ์เยาวชนพบว่าในปัจจุบันการระบาดของยาเสพติดในปัจจุบันซึ่งคงเป็นเพราะได้เห็นเพื่อนๆติดยาเสพติดในปัจจุบันมีเยอะมากทั้งในชุมชนและนอกชุมชน นอกนั้นความคิดเห็นของเยาวชนจะคล้ายกับเกษตรกรผู้ใหญ่ในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติดน่าจะได้ผลในอนาคต (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แสดงความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการระบาดของยาเสพติดในชุมชน

ระยะเวลาในการระบาด ของยาเสพติด	ความรุนแรงในการระบาดของยาเสพติด			ค่าเฉลี่ย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
อดีต	62 (24.8)	91 (36.4)	97 (38.8)	2.020
ปัจจุบัน	44 (17.6)	165 (66.0)	41 (16.4)	1.988
อนาคต	96 (38.4)	108 (43.2)	46 (18.4)	1.800

4.2 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการเลือกผู้ที่มีส่วนร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้ผลดีในหมู่บ้าน

จากการวิเคราะห์พบว่าเกษตรกรที่เป็นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณที่สามารถช่วยในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน, เจ้าหน้าที่ตำรวจ, พ่อแม่และญาติของเกษตรกร โดยเกษตรกรร้อยละ 44.0 และ 44.8 มีความคิดเห็นว่าคุณผู้ใหญ่บ้านน่าจะช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับปานกลางจนถึงระดับมาก เกษตรกรร้อยละ 36.8 และ 44.4 มีความคิดเห็นว่าคุณเจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับปานกลางถึงมาก และพ่อแม่ ญาติของเกษตรกรร้อยละ 38.8 และ 44.0 จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับปานกลางถึงมาก ส่วนครู, กรรมการหมู่บ้าน, เจ้าหน้าที่โครงการหลวงและกลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับปานกลาง

จากการจัดอันดับพบว่า เกษตรกรคิดว่าผู้ใหญ่บ้าน (2.336) น่าจะแก้ไขปัญหาได้เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเกษตรกรคิดว่า พ่อ แม่และญาติ (2.268) สามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นอันดับที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจ (2.256) สามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นอันดับที่ 3 ส่วนครู, กรรมการหมู่บ้าน, เจ้าหน้าที่โครงการหลวงและกลุ่มเพื่อนสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้เป็นลำดับ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นของเกษตรกรในการเลือกผู้ที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติด
ได้ผลดีในหมู่บ้าน

บุคคลต่างๆ	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ครู	36 (14.4)	136 (54.4)	78 (31.2)	2.168
ผู้ใหญ่บ้าน	28 (11.2)	110 (44.0)	112 (44.8)	2.336
กรรมการหมู่บ้าน	53 (21.2)	108 (43.2)	89 (35.6)	2.144
เจ้าหน้าที่ตำรวจ	47 (18.8)	92 (36.8)	111 (44.4)	2.256
เจ้าหน้าที่โครงการหลวง	50 (20.0)	129 (51.6)	71 (28.4)	2.084
พ่อ แม่และญาติ	43 (17.2)	97 (38.8)	110 (44.0)	2.268
กลุ่มเพื่อน	76 (30.4)	109 (43.6)	65 (26.0)	1.956

ปัญหาของเกษตรกร

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรในเรื่องของปัญหาเสพติดในชุมชนของเกษตรกรจะพบว่า ปัญหาที่พบเป็นส่วนใหญ่ในชุมชน ได้แก่ ปัญหาการทดลองเสพชยาเสพติด ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาแหล่งขายยาเสพติดใกล้แหล่งชุมชน ปัญหาเรื่องสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมจิตใจให้เยาวชนเสพชยาเสพติด ปัญหาญาติของเกษตรกรเป็นคนจำหน่ายยาเสพติด ปัญหาการลอบให้ใช้ยาเสพติดแล้วนำไปใช้แรงงานเพื่อแลกกับยาเสพติด ปัญหาเรื่องความเชื่อหรือประเพณีเก่าแก่ในการใช้ยาเสพติดในการประกอบพิธี และปัญหาที่พ่อแม่ใช้ยาเสพติด

เมื่อสัมภาษณ์ว่าผลของปัญหาที่เกิดขึ้นจะส่งผลตามมา ได้แก่ เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งในหมู่บ้านหรือชุมชน เกิดปัญหาผู้เสพชยคั้งยาเสพติด เกิดการลักขโมยสิ่งของเครื่องใช้รวมทั้งผลผลิต

ทางการเกษตร เกิดการลักลอบปลูกพืชเสพติด นอกจากนี้มีอิทธิพลที่ลุกลามเข้าไปในชุมชนเกษตรกรได้ให้ข้อมูลว่า ปัญหาต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นมานานแล้วและเริ่มรุนแรงขึ้น เช่น การคั่งยาบ้า การลักขโมย ส่วนด้านคนค้ายาเสพติดก็มีการต่อต้านโดยมีการใช้อิทธิพลข่มขู่

ทางด้านข้อเสนอแนะของเกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการให้ทางหมู่บ้านมีการประสานงานกับทางภาครัฐมากขึ้นกว่าเดิมเช่นทางด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนที่ดีขึ้น